

han skal gøre sit Regnestykke, trækker noget, men ikke nok, fra for de Arbejder, der ere blevne frafaldne, men skriver en stor Regning, større end tilbørligt, for de Arbejder, der ere blevne udførte i Stedet. I begge disse Tilfælde er der sket noget saadant, uden at der ved Viborg Sindssygeanstalt er kommet, og, jeg føler mig forvisset om, uden at der ved Braaskovgaard vil komme nogen Efterregning. Det ærede Medlem omtalte disse Entrepriser og gjorde altsaa gældende, at det var jo ingen Sag, naar Kontraktsummen var saa høj, at den var større, end den i og for sig burde være, og i den Henseende talte det ærede Medlem om Viborg Sindssygeanstalt og om Braaskovgaard. Det ærede Medlem glemte her, mærkeligt nok, at tale om den allerførste Entreprise, jeg som Justitsminister gav Køhler, nemlig Ombygningen af det gamle Raadhus. Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem ikke omtalte det, thi denne Entreprise blev udført paa Grundlag af en Sum, der var bevilget med Kvotadele, ikke blot af Rigsdagen, men ogsaa af Borgerrepræsentationen, og hvor det ærede Medlem eller i alt Fald hans Meningsfæller sikkert have været med til at stemme for denne Bevilling, og det ærede Medlem kunde jo ikke godt angribe mig paa dette Punkt uden samtidig at sige, at man i Borgerrepræsentationen stemte for alt for store Bevillinger, naar der var Tale om Bygearbejder. Jeg tør gaa ud fra, at ved det gamle Raadhus var der ikke bevilget mere, end det var nødvendigt til at udføre Arbejdet, og Arbejdet blev udført for disse Penge uden nogen Efterregning. Ved Viborg Sindssygeanstalt var Forholdet det, at Planerne vare udarbejdede af Statens Bygningsinspektør Kampmann i Aarhus, og det ærede Medlem vil dog vel ikke for Alvor paastaa, at Kampmann, naar han udarbejder saadanne Planer, udarbejder dem saaledes, at Summen bliver for høj. Det ærede Medlem kan saa meget mindre sige noget saadant, som det er en Kendsgerning, der ofte nok har været fremhævet her i Tinget, at de Planer, som Kampmann udarbejdede, kostede kun omtrent $\frac{1}{3}$ af, hvad de tidligere Planer kostede, der have foreligget her for Rigsdagen. Der skal derfor egentlig en haard Hud til for at paastaa, at den Sum, Kampmann havde foreslaaet, er for høj. Maa jeg i denne Forbindelse sige, at naar det ærede Medlem taler om, at der skulde have været anvendt daarligt Materiale, har jeg aldrig hørt noget derom, der har aldrig

været klaget i saa Henseende, og jeg føler mig forvisset om, at Bygningsinspektør Kampmann under Arbejdets Udførelse nøje har paaset, at der kun blev anvendt kontraktmæssige Materialier. Det ærede Medlem siger saa, at den Anstalt blev slet ikke, saaledes som jeg havde sagt, at den skulde blive, færdig i rette Tid. Det have vi ogsaa forhandlet om her i Rigsdagen. Jeg har netop fremhævet og dokumenteret, hvorledes afdøde Køhler drev frem paa Arbejdet, saaledes at det var en given Sag, at han vilde blive færdig i rette Tid, men hvorledes da Sindssygeanstaltens Direktion anmodede om, at det maatte gaa lidt langsommere, fordi man var bange for, at Bygningerne, naar det gik saa hurtigt, ikke skulde blive tilstrækkelig tørre til den Tid, de skulde tages i Brug, noget, der stod i Forbindelse med, at vi havde haft et meget regnfuldt Efteraar og en meget regnfuld Vinter. En saadan Henstilling fra Anstaltens Direktion kunde jeg selvfølgelig ikke sidde overhørig, og derfor blev Anstalten ikke færdig i rette Tid. — Det ærede Medlem for Københavns 5. Valgkreds (Borgbjerg) fandt ogsaa en ny Entreprise, som jeg skulde have foranlediget, at afdøde Køhler fik. Det findes Spalte 582. Det ærede Medlem siger der, at jeg „har dernæst medvirket til at give det — det er Firmaet Oscar Køhler — Sanatoriet i Thorshavn oppe paa Færøerne. Det er blevet oplyst, at der ogsaa var færingske Mestre, som bøde derpaa. Jeg tror ogsaa, at der var en Nordmand, som bød derpaa, men jeg ved, at der var færingske Mestre, som bøde derpaa, og det meget lavt, og at Lagtinget, eller hvem der ellers havde med den Sag at gøre, ogsaa var tilbøjelig til at modtage dette lave Bud. Men saa kom der Brev fra Danmarks Justitsminister om, at han havde en udmærket Mand, som han i høj Grad kunde anbefale til Opførelsen af Sanatoriet paa Færøerne. Og det var Tømremester Oscar Køhler.“ Denne Meddelelse fra det ærede Medlem staaer ganske i Klasse med de øvrige Meddelelser, han har givet dette høje Ting. Den er ganske urigtig. Jeg kommer saa til Braaskovgaard. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2. Valgkreds (K. M. Klausen) mente, at den Sum, der kunde anvendes, var sat alt for højt. Jeg antager, at det ærede Medlem vil frafalde denne Tanke, naar jeg oplyser ham om, at den Arkitekt, der har udarbejdet Planerne og Overslagene, er ingen anden end en af Københavns Magistrats egne Arkitekter,